

goodreads
CHOICE
AWARDS
2020

KAN VE KÜLDEN

JENNIFER L.
ARMENTROUT

KAN VE KÜLDEN...
BİZ YKSELECEĞİZ.

DE
X

KAN
VE
KÜLDEN

DEX'TE YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Melez Sözleşmeleri 1 - Melez
Melez Sözleşmeleri 2 - Safkan
Melez Sözleşmeleri 3 - Tanrı
Melez Sözleşmeleri 4 - Apollyon
Melez Sözleşmeleri 5 - Avcı
Lux 1 - Obsidiyen
Lux 1,5 - Unutulmuş
Lux 2 - Oniks
Lux 3 - Opal
Lux 4 - Köken
Lux 5 - Direniş
Hep Seni Bekledim
Kış Güneşi
Saplantı
Karanlık Elementler 1 - Kimi Öptüğüne Dikkat Et
Karanlık Elementler 2 - Kime Dokunduğuna Dikkat Et

Karanlık Elementler 3 - Kimi Seçtiğine Dikkat Et
Lanetli 1 - Lanetli
Lanetli 2 - Paramparça
Lanetli 3 - Cesur
Gamble Kardeşler 1 - Sağdıç
Gamble Kardeşler 2 - Oyuncu
Gamble Kardeşler 3 - Bodyguard
Hep Seni İstedim
Titan 1 - Geri Dönüş
Titan 2 - Güç
Titan 3 - Mücadele
Titan 4 - Kehanet
Sonsuzluğun Sonuna Dek
Ölene Dek Beraberiz
Köken 1 - En Karanlık Yıldız
Köken 2 - En Aydınlik Gölge

KAN VE KÜLDEN

KAN VE KÜL-1

Orijinal adı: From Blood and Ash

Blood and Ash-1

© Jennifer L. Armentrout, 2020

Yazan: Jennifer L. Armentrout

Çeviren: Arif Dursun

Yayına hazırlayan: Senem Kale

Türkçe yayın hakları: © Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu kitap Taryn Fagerness Agency ve Telif Hakları Onk Ajans Ltd. Şti. ortak çalışmasıyla yayınlanmıştır.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Haziran 2021 / ISBN 978-605-09-8414-9

Sertifika no: 11940

Kapak uygulama: Serçin Çabuk

Grafik uygulama: Yasemin Çatal

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62 / B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dexkitap.com / satis@dogankitap.com.tr

Toplu sipariş için tel: (0212) 373 77 44 / **e-posta:** satis@de.com.tr

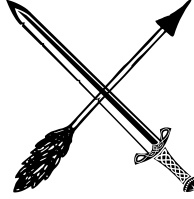
KAN
VE
KÜLDEN

JENNIFER L.
ARMENTROUT

Sizlere, Okuyucuya.

1. BÖLÜM

“Finley’i bu akşam Kan Ormanı’nın hemen dışında ölü bulmuşlar.”

Başımı kartlarımdan kaldırdım ve karşıdaki, yüzeyi kan kırmızısına boyanmış masada oturan üç adama baktım. Oturmak için burayı seçmemin bir nedeni vardı. Daha önce kalabalık masalar arasında dolaşırken onlardan hiçbir şey hissetmemiştim.

Fiziksel olsun duygusal olsun hiçbir acı yoktu.

Normalde, birinin acı çekip çekmediğini anlamak için kendimi zorlamazdım. Bunu sebepsiz yere yapmak inanılmaz derecede müdahaleci hissettirirdi, ancak kalabalıklar arasında ne ölçüde hislerime izin vereceğimi kontrol etmem zordu. Her zaman acısı çok derin, çok taze olan birileri olurdu. İstirapları öyle somut bir varlık haline gelirdi ki hissetmek için duyularımı açmama bile gerek kalmaz, görmezden gelip gidemezdim. Acılarını etraflarındaki ortama yansıtırlardı.

Benimse görmezden gelmekten başka bir şey yapmam yasaklanmıştı. Tanrıların bana bahsettiği armağandan asla bahsedemez, sezginin ötesine geçip asla ve asla bu konuda gerçekten bir şeyler yapamazdım.

Her zaman yapmam gerekenleri yapan biri de değil dim.

Açıkça görüldüğü gibi.

Ama bu adamlar, büyük acılar çekenlerden kaçınmak için hislerimle onlara ulaştığımda, gayet iyiydiler. Yaşamlarını ne yaparak kazandıklarına bakılırsa, bu şaşkırtıcıydı. Onlar, Elysium Tepeleri'nden çıkarılan demir ve kireç taşından inşa edilen dağlık alandaki "Sur" adlı duvarın muhafızlarıydı. Dört yüzyıl önce İki Krallar Savaşı sona erdiğinden beri, Sur tüm Masadonya'yı kuşatıyordu ve Solis Krallığı'ndaki her şehir bir Sur tarafından korunuyordu. Daha küçük versiyonları, köyleri ve eğitim merkezlerini, tarım topluluklarını ve diğer seyrek nüfuslu kasabaları çevreliyordu.

Muhafızların hep gördükleri, yapmak zorunda oldukları şey genellikle ıstırap veriyor, bunun nedeni ise ya açılan yaralar ya da yarılan deriler ve örselenen kemiklerden daha derin şeyler oluyordu.

Bu gece bu acıları yoktu, zırhları ve üniformaları da yoktu. Bunların yerine bol tişörtler ve deri pantolonlar giymişlerdi. Yine de görevde olmasalar bile, korkunç sisin ve beraberinde gelen dehşetin işaretleri ve krallığın geleceğine karşı çalışanlar için tetikte olduklarını biliyordum. Tepeden tırnağa silahlıydılar.

Ben de öyleydim.

Pelerininim kırımlarınının ve içine giydiğim ince elbisenin altına gizlenmiş, tenimin asla tam olarak ısıtmadığı bir hançerin soğuk kabzası uyluğuma sarılıydı. On altıncı yaş günümde bana hediye edilmişti, aldığım tek silah veya en ölümcül olanı değildi ama en sevdiğimdi.

Sapı ne insan ne de canavar olan, uzun zaman önce soyu tükenmiş bir kurdun kemiklerinden yapılmıştı ve kan taşından yapılmış bıçağı, jilet gibi bilenmişti.

Yine inanılmaz derecede pervasız, uygunsuz ve tamamen yasak bir şey yapma sürecinde olabilirdim, ancak Kızıl İnci gibi bir yere korumasız girecek kadar aptal değildim. O korumayı kullanma becerisine ve o silah ile yeteneği alıp tereddüt etmeden kullanacak donanıma sahip olmalıydım.

Kahverengi saçlı ve yumuşak yüzlü, daha genç bir muhafız, “Ölü mü?” dedi. Adı Airrick olabilirdi ve ben on sekiz yaşında isem o benden daha büyük olamaz diye düşündüm. “Sadece ölü demek az olur. Finley’in kanı çekilmiş, vahşi köpekler saldırmış gibi eti çiğnenmiş ve sonra parçalara ayrılmış.”

Göbek deliğimde küçük buz topları oluşurken gözüm kartlarıma dalmıştı. Vahşi köpekler bunu yapmazdı. Ağaçların kanadığı, kabuk ve yaprakların kıpkırmızı boyandığı tek yer olan Kan Ormanı’nın civarında hiç vahşi köpek olmadığı da zaten malumdu. Ormanda çok uzun süre kalanların cesetlerini yiyen başka hayvanlar, aşırı büyük kemirgenler ve leş yiyicilerle ilgili söylentiler vardı.

“Yani bunun ne anlama geldiğini biliyorsunuz” diye devam etti Airrick. “Yakında olmalılar. Bir saldırı...”

Yaşlı bir muhafız araya girerek, “Bu konuşmayı yapmanızın doğru olduğunu sanmıyorum” dedi. Onu tanıyordum. Phillips Rathi. Yıllardır Sur’daydı, ki böyle bir şey neredeyse duyulmamıştı. Muhafızların ömürleri uzun olmazdı. Bana doğru başını salladı. “Bir leydinin huzurundasınız.”

Bir leydi mi?

Sadece Yükselmişlere Leydi denirdi ama ben de kim-
senin, özellikle de bu binadakilerin, Kızıl İnci'nin içinde
olmasını bekleyeceği biri değildim. Fark edilirse, ba-
şım...şey, daha önce hiç olmadığı kadar belaya girerdi ve
sert bir azar ile de karşı karşıya gelirdim.

Böyle bir şey, Masadonya Dükü Dorian Teerman'ın
vermek isteyeceği türden bir ceza olurdu. Ve tabii ki yakın
sırdaşı Lord Brandole Mazeen de katılmayı çok isterdi.

Esmer tenli muhafıza bakarken, içime bir endişe yayıl-
dı. Phillips'in kim olduğumu bilme şansı yoktu. Yüzümün
üst yarısı, beyaz domino maskesiyle kaplıydı, bunu yıllar
önce Kraliçe'nin Bahçeleri'nde atılmış olarak bulmuştum
ve üstümde de Britta'dan ödünç aldığım yumurta kabu-
ğu mavisi rengindeki düz bir pelerin vardı. Britta, Kızıl
İnci hakkında konuşurlarken kulak misafiri olduğum çok
sayıdaki kale hizmetkârlarıydıdan biriydi. Umarım Britta,
ben sabah kıyafetini yerine koyana kadar kaybolduğunu
fark etmezdi.

Maske olmasa bile, Masadonya'da yüzümü görenlerin
sayısı bir elin parmaklarını geçmezdi ve hiçbiri bu gece
burada olmazdı.

“Seçilmiş” Bakire olarak, dudaklarım ve çenem hariç,
genellikle yüzüm ve saçım her zaman bir peçeyle örtülü
olurdu.

Phillips'in beni sadece bu özelliklerimden tanıyabile-
ceğinden şüpheliydim, eğer tanısaydı, hiçbiri hâlâ burada
oturuyor olmazdı. Nazikçe de olsa, koruyucularım olan
Masadonya Dükü ve Düşesi'ne doğru yavaşça çekiliyor
olurdum.

Panik yapmaya gerek yoktu.

Omuzlarımdaki ve boynumdaki kasları rahatlatmaya çalışarak gülümsedim. “Ben Leydi değilim. Ne istiyorsanız konuşmaya çekinmeyin.”

Phillips, “Öyle de olsa, bu kötü konulardan pek bahsetmesek daha iyi olurdu” diye yanıtladı ve diğer iki muhafıza doğru keskin bir bakış attı.

Airrick, başını kaldırınca göz göze geldik. “Özür dileirim.”

“Özür dilemene gerek yok yine de kabul ediyorum.”

Üçüncü muhafız çenesini indirdi, dikkatlice kartlarına bakarken aynı şeyleri tekrarladı. Yanakları pembeleşti, bunu oldukça sevimli buldum. Sur’da çalışan muhafızlar, zor bir eğitimden geçerek her türlü silah kullanımı ve göğüs göğüse çarpışma konusunda ustalaşırды. Sur dışındaki ilk deneyimlerinden sağ kurtulan hiç kimse, kan dökmeden ve ölüm görmeden geri dönmezdi.

Ama yine de bu adamın yüzü kızarıyordu.

Finley’nin kim olduğunu, Sur Muhafızı mı yoksa Avcı mı olduğunu sormak için boğazımı temizledim. Avcılar ordunun bir bölümüydü ve şehirler, yolcular ve mallar arasındaki iletişimi sağlardı. Yılın yarısını Sur’un sağladığı korumanın dışında geçirirlerdi. Bu, açık ara en tehlikeli mesleklerden biriydi, bu yüzden asla yalnız seyahat etmezlerdi. Bazıları da hiç geri dönmezdi.

Ne yazık ki, bunu yapanlardan birkaçı da dönseler bile aynı kalamazlardı. Elllerine bulaşan ölümü rastgele dağıtan varlıklar olarak geri dönerlerdi.

Lanetli.

Phillips’in daha fazla söze izin vermeyeceğini sezerek,

dilimin ucunda dans eden soruların hiçbirini dile getir-medim. Eğer diğerleri onunla birlikte olsaydı ve Finley'i büyük olasılıkla öldüren şey onu da yaralaysaydı, bir şekilde öğrenirdim.

Sadece, dehşet içinde çığlık çığığa kalmamış olmasını umuyordum.

Sur'un dışından tam olarak kaç kişinin lanetlenerek döndüğünü Masadonya halkı bilmezdi. Sadece, orada burada bir avuç insan görürlerdi, gerçeği değil. Gerçeği bilselerdi, panik ve korku, Sur'un dışındaki dehşet kavramını gerçekten bilmeyen bir halkta infiale neden olurdu.

Ağabeyim Ian ve bense bunu bilirdik.

Bu yüzden masadaki mevzular daha gündelik şeylere döndüğünde, içimi kaplayan buzun çözülmesi için mücadele ediyordum. Sur'un içindekileri güvende tutmak için çok kayıplar verilmiş ve bu uğurda çok canlar da alınmıştı, ancak sadece burada değil, Solis Krallığı genelinde başarısız olunuyordu.

Ölüm...

Ölüm, *her zaman* içeri girmenin bir yolunu buluyordu.

Genel bir huzursuzluk hissi içimde şişiyordu, bu yüzden *Dur*, diye emrettim kendime. Bu gece, muhtemelen farkına varmamam gereken ama bir şekilde farketmiş olduğum şeylerin tümüyle ilgili değildi. Bu gece yaşamakla ilgiliydi... bütün gece ayakta olmamakla, uyuyamamakla, yalnız kalmakla ve... hiç kontrolüm yokmuş gibi... Sanki olduğumdan başka bir şeymişim gibi hissetmekle ilgiliydi.

Başka bir kötü el dağıtıldı ve elimde tuttuklarımdan kurtulmanın mümkün olmadığını bilecek kadar Ian ile

kart oynamıştım. Çıkacağımy söyleyip ayağa kalkarken, muhafızlar başlarını salladılar, her biri bana iyi akşamlar diledi.

Masalar arasında ilerlerken, bir garsonun eldivenli bir elle sunduğu şampanya kadehini aldım ve o akşam daha erken saatlerde sokaklarda aceleyle ilerlerken damarlarımda vızıldayan heyecan hissini yeniden yakalamaya çalıştım.

Odayı tararken, duyularımı kendime saklayarak kendi işime odaklandım. Acılarını etraflarına yansıtmayı başarayanların dışında olanların bile zarar görüp görmediklerini anlamak için onlara dokunmama gerek kalmıyordu. Sadece birini görmek ve biraz odaklanmak yeterliydi. Şu veya bu şekilde bir acı çekiyorlarsa görünüşleri değışmezdi ve onlara konsantre olduğumda bile hallerinde bir değışiklik olmazdı. Acılarını sadece *hissedebilirdim*.

Fiziksel acı neredeyse her zaman sıcaktı, peki ya görülemeyen acı?

İşte bu neredeyse her zaman soğuk olurdu.

Laf atmalar ve ıslıklar, beni zihnimdeki düşüncelerimden çekip aldı. Kırmızılar içindeki bir kadın, benim ayrıldığımy masanın yanındakinin kenarına oturdu. Uyluklarını zar zor kapatan kırmızı saten ve ince tül den yapılmış bir elbise vardı üzerinde. Adamlardan biri küçük ince eteğini bir eliyle avuçladı.

Kadın, adamın elini küstah bir sırtıtışla tokatlayarak uzandı, vücudu şehvetli bir kıvrım oluşturdu. Kalın, sarı bukelleri unutulmuş para ve fişlerin üzerine dökülüyordu. “Bu gece kim beni kazanmak ister?” Ellerini fırıfırlı korsenin beli boyunca dolaştırırken sesi derin ve puslu-

du. “Sizi temin ederim çocuklar, hayallerinizi süsleyen servetlerden daha uzun süre dayanacağım.”

“Peki ya berabere kalınırsa?” diye sordu adamlardan biri, paltosunun ince kesimi, onun varlıklı bir tüccar veya bir tür iş adamı olduğunu gösteriyordu.

Kadın, “O zaman benim için çok daha eğlenceli bir gece olur” dedi bir elini karnından aşağı indirerek, daha da aşağı kayarak bacaklarının...

Yanaklarım ısınırken, köpüklü şampanyadan bir yudum alıp bakışlarımı çabucak uzaklara çevirdim. Bakışlarım, pembe-altın bir avize gibi göz kamaştırıcı bir parlaklık kazanmıştı. Kızıl İnci iyi iş yapıyor olmalıydı ve sahiplerinin de iyi bağlantıları olsa gerekti. Elektrik pahalıydı ve Kraliyet Sarayı tarafından oldukça kontrol edilen bir kaynaktı. Bu lüksün, müşterilerinden hangilerine sunulmak üzere sağlandığını merak etmeye başlamıştım.

Avizenin altında başka bir kart oyunu daha devam ediyordu. Orada da kadınlar vardı; özenle kıvrılmış saçları kristallerle süslenmişti ve kıyafetleri, burada çalışan kadınlardan çok daha az cüretkardı. Elbiseleri canlı mor ve sarı renklerde, mavi ve eflatunun pastel tonlarındaydı.

Odamda ya da dışarıda –ki bu çok sık olmazdı– sadece beyaz giymeme izin veriliyordu. Bu yüzden farklı renkler giymenin, insanların tenlerini veya saçlarını nasıl tamamladığına hep hayran kalırdım. Çoğu zaman Teerman Kalesi’nin koridorlarında beyazlar içinde dolaşan bir hayalet benzediğimi hayal ederdim.

Bu kadınlar da yüzlerinin yarısını kaplayan ve kimliklerini gizleyen domino maskeleri takarlardı. Bazılarının kim olduklarını merak ederdim. Sık sık yalnız bırak-

lan cüretkâr eşler miydi bunlar? Evlenmemiş ya da belki de dul kalmış genç kadınlar mıydı? Hizmetliler ya da akşamları şehirde çalışan kadınlar mıydı? Masadaki maskeli kadınların ve kalabalığın arasında Bekleyen Leydi ve Lordlar da var mıydı? Buraya benimle aynı sebepten mi gelmişlerdi?

Sıkıntıdan? Meraktan?

Yalnızlıktan?

Öyleyse, fark ettiğimden daha fazla birbirimize benziyorduk. Her ne kadar onlar Kraliyet Sarayına, geleneksel Ayin sırasında on üçüncü yaş günlerinde verilen ikinci kız ve erkek çocukları olsalar bile. Ve ben... Teerman Kalesi'nden Penellaphe, Balfourların Akrabası ve Kraliçe'nin favorisiydim.

Ben, işte o *Bakire*'ydim.

Seçilmiş oldım.

Ve bir yıldan kısa bir süre içinde, on dokuzuncu yaş günümde, tüm Bekleyen Leydi ve Lordlar gibi Yükselmiş olacaktım. Yükselişlerimiz farklı olacaktı ama İki Kralar Savaşı'nın bitiminden sonra gerçekleşen ilk tanrıların Kutsaması'ndan bu yana en büyüğü olacaktı.

Onlar yakalanırlarsa başlarına çok az şey gelirdi ama ben... Dük'ün memnuniyetsizliğiyle karşılaşırdım. İçimde bir öfke filizi kök salıp yapışkan bir tiksinti ve utanç kalıntısıyla karışırken dudaklarım inceldi.

Dük'ün elleri aşırı tanıdık bir şekilde ağırdı ve doğal olmayan bir ceza verme açlığı çekiyordu.

Ama ben, onu da düşünmeyecektim. Ya da terbiye edilme kaygısını da. Bunu düşünecek olsaydım, odama dönmem daha doğru olurdu.

Büyüleyici, seksi ve nefes kesici... *Kan ve Külden*, bağımlılık yaratan şaşırtıcı bir fantastik şaheser

Bir Bakire...

Doğumundan itibaren yeni bir çağı başlatmak için seçilen Poppy'nin hayatı hiçbir zaman kendisine ait olmamıştı. Bakire'nin hayatı yalnız yaşanırdı. Asla dokunulmaz. Asla bakılmaz. Asla konuşulmaz. Asla bir zevk yaşamaz. Yükseliş gününü beklerken, tanrılar tarafından değerli bulunmaya hazırlanmaktansa muhafızlarla birlikte, ailesini elinden alan kötülüğe karşı savaşmayı tercih ederdi.

Ama seçim, hiç onun olmadı.

Bir Görev...

Tüm krallığın geleceği Poppy'nin omuzlarında. Bunu istemiyor aslında. Çünkü bir Bakire'nin de kalbi var. Ve bir ruhu. Ve güçlü arzuları. Yükselişi için onu korumakla görevli, altın gözlü bir muhafız olan Hawke hayatına girdiğinde, kaderi ve görevi arzu ve istekleriyle çatışıyor. Hawke onu kızdırıp, inandığı her şeyi sorgulamasını sağlayacak ve yasaklarla onu ayartacak.

Bir Krallık...

Tanrıların terk ettiği, ölümlülerin ise korktuğu düşmüş bir krallık bir kez daha yükseliyor. Kendilerine ait olduğuna inandıkları şeyi şiddet ve intikam yoluyla geri almaya kararlılar. Lanetlilerin gölgesi yaklaştıkça, yasak olanla doğru olan arasındaki çizgi bulanıklaşıyor. Poppy, dünyasını bir arada tutan her kana bulanmış iplik çözülmeye başladığında sadece kalbini kaybetmenin ve tanrılar tarafından değersiz bulunmanın eşiğinde değil, aynı zamanda hayatı da tehlikede.

**DE
X**

www.dexkitap.com

/DEXpub

ISBN 978-605-09-8414-9

9 786050 984149

09811501111108

Tavsiye
Edilen
KDV'siz
Sabit
Fiyat

5.99